

VIII.

Erklæring og Indstillinger

til

3die Behandling af Forslag til Lov om Rettens Pleje.

(Afgiven af Folketingets Udvalg den 13. December 1902.)

Udvalget har — alt medens hvert enkelt Medlem søgte i størst muligt Omfang at gøre sine personlige Meninger gældende — fra første Færd arbejdet med det Maal for Øje, at Lovforslaget, naar det gik fra Folketinget, maatte have det fulde Præg af Slutningsenighed mellem Folketinget og Justitsministeren.

Allerede ved 2den Behandling af Lovforslaget var der kun faa Punkter tilbage, hvor saadan Enighed ikke var opnaaet, og naar nedenstaaende af Udvalget eller Udvalgets Flertal stillede eller tiltraadte Ændringsforslag vedtages, vil den være opnaaet paa alle Punkter.

Idet der henvises til disse Indstillinger, skal her kun bemærkes:

at det vilde have været at foretrække, at lade Loven give en *Bestemmelse* af Begrebet „politisk Lovovertrædelse“ fremfor kun at lade den angive *visse* Tilfælde, der under alle Omstændigheder skulle falde ind derunder,

at den af Udvalget indstillede Affattelse af *Eidsreglerne* mere anbefaler sig som Fjernelse af en Vanskelighed end som noget i sig selv fortrinligt,

at efter et Flertals Anskuelse Udelukkelse af ministerielt Ansvar for al Tildeling af Ordener ikke kan betegnes som konstitutionelt korrekt, og

tagelsesstilling i Henseende til *Ordens-tildeling*.

Men Udvalgets Flertal har haft en stærk Følelse af, at den i øvrigt tilvebragte fuldstændige Enighed med Regeringen om et Lovforslag af saadant Omfang, saadan Betydning og saadan Vanskelighed som det foreliggende ikke burde brydes af Meningsforskel paa noget af disse Punkter.

Med Hensyn til Beskikkelse af Sagførere til at udføre *offentlige og beneficerede Sager* bemærkes:

Udvalget har været klart over, at det vil være uheldigt at rekrutere Sagførerne til disse Hverv — der jo vil have bærende Betydning for hele Retsplejereformen — efter Tjenestealder alene. I Tidsrummet 1868—1898 bleve i Kjøbenhavn slet ingen ny Sagførere antagne til disse Hverv. Fortsættelse af en saadan Praksis vilde ikke være heldig. Under Udvalgsbehandlingen har derfor været stillet et foreløbigt Ændringsforslag om til § 105 Stk. 2 at føje:

„Ved Antagelsen af nye Sagførere til at udføre offentlige og beneficerede Sager bliver, saa vidt muligt, at tage Hensyn til Ønskeligheden af, at mindst Halvdelen af disse Sagførere ere under 45 Aar og kun faa over 65 Aar.“